

РЕШЕНИЕ

Номер 1396

11.11.2020 г.

Град Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Варна

II състав

На 21.10.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова
Членове: Наталия П. Неделчева
Лазар К. Василев

като разгледа докладваното от Наталия П. Неделчева Въззивно гражданско дело № 20203100502469 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 258 ГПК, образувано е по въззивна жалба „ЕНЕРГО-ПРО Продажби " АД, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ВАРНА ТАУЪРС-Е, бул. „Владислав Варненчик" № 258, ЕИК 104518621, представлявано от Пл.Ст., Я.М.Д. и Г.К. срещу Решение №2954/08.07.2020г., постановено по гр. дело №18468/2019г. по описа на Районен съд -гр. Варна, с което е прието по отношение на „Енерго-Про Продажби” АД, че ищецът А. Ж. А. , ЕГН ***** не му дължи сумата от 4544,32 лева, представляваща начислена в резултат на извършена корекция на сметката на потребителя стойност на ел. енергия за обект, находящ се в гр. Варна, ж.к. „Възраждане“ бл. 57, вх. 3, ап. 81, за периода от 24.01.2018г. до 23.01.2019г., с аб. №0105703085 и кл. № 1100157540, за която е издадена фактура от 01.11.2019 г., на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК. Според изложеното в жалбата, решението на Районен съд -Варна е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено в разрез с процесуалните и съдопроизводствените правила и събраните в хода на процеса доказателства. Жалбоподателят твърди, че са налице всички предпоставки за извършване на корекция на сметката на ищеца чрез предвидената корекционна процедура. Счита, че е налице правно основание за възникване на вземането му, тъй като процесната сума представлява цена за доставено и потребеното в обекта на въззиваемия количество ел. енергия и се дължи на осн. чл. 200, ал.1 ЗЗД. Излага, че са налице всички предпоставки като е осъществен правопораждащия състав. Твърди, че при извършване на проверката е изготвен констативен протокол, отговарящ на всички изисквания, който отразява действителното фактическо положение. Твърди, че електрическата енергия е родово определена движима вещ като собствеността върху нея се прехвърля след индивидуализацията - чрез измерване от средството за търговско измерване и преминаването през точката на присъединяване на абоната към електропреносната мрежа. В този смисъл, ако доставената и преминала към консумативните уреди на обекта на ищцата електрическа енергия не може да бъде измерена, то потребителят е усвоил чужда вещ без правно основание, уврежда имуществения интерес на ответното дружество и дължи заплащането на цената на вещта. Засегнато е правото на ответното дружество, установено в чл.200, ал. 1 от ЗЗД, да получи стойността на пренесеното до обекта количество електроенергия. Съгласно разпоредбата на чл. 200, ал. 1 от ЗЗД, предл. първо от ЗЗД купувачът на стока е длъжен да плати цената на вещта, която в конкретния случай вече е получена чрез направената доставка на електрическа енергия.

Съобразно ОУ на ДПЕЕ, от които страните са обвързани, потребителят е длъжен да заплаща стойността на използваната в имота електрическа енергия. Моли искът да бъде отхвърлен на основание чл. 183 ЗЗД, доколкото в случая се касае за установено точно количество реално потребена енергия, чието заплащане се дължи от абоната по силата на установена между страните облигация по покупко-продажба на ел. енергия. Счита, че е налице годно правно основание за възникване на вземането му за потребена електрическа енергия на осн. чл. 200, ал.1 ЗЗД вр. чл. 38, ал.2 от действащите ОУ на ДПЕЕЕМ. Твърди, че е спазен редът по констатиране на неточното отчитане на електрическа енергия като всички предпоставки за възникване на правото на ответното дружество да извърши тази законосъобразна процедура са изпълнени. По изложените съображения моли решението да бъде отменено изцяло като неправилно и незаконосъобразно, а на негово място постановено друго, с което предявеният иск да бъде отхвърлен изцяло като бъде осъдена ответната страна да му заплати разноски за двете инстанции. В о.с.з. жалбата се поддържа чрез пълномощник.

Въззиваемата страна чрез депозирания писмен отговор и писмена молба, представена преди о.с.з.оспорва основателността на въззивната жалба. Счита, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно, като не са налице твърдените от въззивника пороци. Твърди, че жалбата е неоснователна и моли да бъде оставена без уважение, като бъде постановено решение, с което да бъде потвърдено обжалваното решение, както и да и бъдат присъдени направените разноски пред въззивната инстанция.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, касаещи предмета на спора, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, предметните предели на въззивното производство, очертани с жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, от легитимирано лице, съдържа необходимите реквизити, не страда от пороци, поради което съдът я намира за допустима.

Във връзка с нейната основателност, съдът съобрази следното:

Предявеният иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК е допустим поради наличие на правен интерес.

В изпълнение на задълженията, вменени му с разпоредбата на чл.269 и чл. 270 ГПК, въззивният съд счита, че решението на ВРС е валидно и допустимо. То съдържа реквизитите по чл.236 от ГПК и е постановено от родово компетентен съд. След съвкупна преценка на всички събрани по делото доказателства, с оглед разпоредбата на чл. 235 от ГПК, Варненският окръжен съд приема за установено следното:

Ищецът А. Ж. А. , ЕГН ***** предявява срещу „Енерго-Про продажби” АД, ЕИК 103533691 със седалище и адрес на управление гр.Варна, Варна Тауърс – Г“, бул. “Вл. Варненчик“ № 258, представлявано от Б.М.,Б.П. и Пл.Ст. – членове на УС иск за приемане за установено спрямо ответника, че не му дължи сумата от 4544,32 лева, представляваща начислена в резултат на извършена корекция на сметката на потребителя стойност на ел. енергия за обект, находящ се в гр. Варна, ж.к. „Възраждане“ бл. 57, вх. 3, ап. 81, за периода от 24.01.2018г. до 23.01.2019г., с аб. №0105703085 и кл. № 1100157540, за която е издадена фактура от 01.11.2019 г., на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК. Според изложеното в исковата молба и в о.с.з., ищецът- като потребител на ел. енергия бил уведомен от ответното дружество за извършена контролна проверка на средството за търговско измерване, при което било констатирано неточно измерване на консумирана ел. енергия, поради което на осн. ПИКЕЕ била коригирана сметката за използвана ел. енергия, като е начислена посочената сума. Ищецът счита, че не са били налице предпоставките за извършване на корекцията, че не е изпълнено задължението на ответното дружество и свързаното с него „Енерго-про мрежи” АД за извършване на периодични проверки, не са представени доказателства за реалното доставяне на количеството електроенергия посочено в корекционната справка, периода на извършената корекция е определен произволно, както и поради не законосъобразността на предвидените в ОУ и ПИКЕЕ корекционни процедури.

Твърди, че не дължи тази сума на електроразпределителното дружество, тъй като не е консумирал начислената с корекцията ел. Енергия. Излага, че не следва да му бъде начислявана ел. енергия, за която вече веднъж е извършил редовни плащания. Оспорва, че на адреса е доставяна ел. енергия в посочените количества. Твърди, че не се установява по безспорен начин, че това е реално консумираната енергия. Оспорва да е нарушил някое свое договорно задължение. Оспорва основанията за начисляването на допълнително количество ел. енергия, периода и методиката, въз основа, на които е извършена корекцията. Сочи се, че клаузата, въз основа на която е извършена корекцията е лишена от законово основание. Оспорва правото на ответното дружество да извършва такава корекция, както и процедурата по нейното осъществяване. С оглед изложеното, моли съдът да постанови решение, с което да приеме за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответника допълнително начислената за плащане сума от 4544,32 лева, представляваща начислена в резултат на извършена корекция на сметката на потребителя стойност на ел. енергия за обект, находящ се в гр. Варна, ж.к. „Възраждане“ бл. 57, вх. 3, ап. 81, за периода от 24.01.2018г. до 23.01.2019г., с аб. №0105703085 и кл. № 1100157540, за която е издадена фактура от 01.11.2019 г., на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК.

Ответникът „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД чрез депозирания писмен отговор и в о.с.з. чрез пълномощник излага становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Твърди, че процесната сума се дължи по реален отчет като цена за потребено количество ел. енергия на осн. чл.38, ал.2, вр. чл. 37, ал. 1 от Общите условия вр. чл. 200, ал.1 ЗЗД. Твърди, че във връзка с извършената техническа проверката е съставен Констативен протокол, отговарящ на изискванията на ПИКЕЕ. Записани са показанията на тарифите на електромера, като същият е демонтиран, поставен в индивидуална опаковка и изпратен за експертиза в БИМ. На 23.10.2019г. е извършена метрологична експертиза, при която е установено, че е осъществявана външна намеса в тарифната схема на електромера. При софтуерно прочитане е констатирано наличие на преминала ел. енергия по трета тарифа. Намира, че Общите условия на „Електроразпределение Север“ АД и „Енерго - Про Продажби“ АД имат обвързваща сила между страните. Твърди, че установеното софтуерно вмешателство има за цел част от консумираната ел. енергия да бъде отклонявана в регистър, който не се визуализира на електромера, както и че с издаване на процесната фактура се цели единствено заплащане на стойността на потребената от абоната ел. енергия. Заявява, че с писма от „Електроразпределение Север“ АД и от „Енерго -Продажби“ АД абонатът е уведомен за извършената проверка, съставения констативен протокол и издадена фактура. Излага, че съгласно разпоредбата на чл. 200, ал. 1, предл. 1-во от ЗЗД, купувачът на стока е длъжен да плати цената на вещта, която в конкретния случай вече е получена чрез направената доставка на електрическа енергия. Намира, че съобразно ОУ на ДПЕЕ потребителят е длъжен да заплаща стойността на използваната в имота електрическа енергия, която се дължи на основание чл.38, ал.2 от ОУ на „Електроразпределение Север“ АД, вр. с чл.200, ал.1, предл.1 от ЗЗД. В случай, че бъде счетено, че изложените основания са неприложими към конкретната хипотеза, моли иска да бъде отхвърлен на основание чл. 183 ЗЗД, доколкото в случая се касае за установено точно количество реално потребена енергия, чието заплащане се дължи от абоната по силата на установена между страните облигация по покупко-продажба на ел. енергия. По изложените съображения моли предявеният иск да бъде отхвърлен, като претендира присъждането на разноски.

От събраните по делото доказателства се установява от фактическа страна следното:

От представения по делото Констативен протокол №1105390 от 23.01.2019 г. се установява, че на същата дата служители на "ЕРП Север" АД са извършили проверка в обект на адреса на ищеца в гр. Варна. В резултат на проверката СТИ е демонтирано и изпратено в БИМ за проверка, като на негово място е монтиран нов. Съставеният протокол е подписан от служителите, извършили проверката. Протоколът е подписан и в присъствие на двама свидетели.

Видно от съставения в БИМ констативен протокол от метрологична експертиза на средство за измерване №2530/23.10.2019г., при извършените проверки на точността на отчитане на електромера не са констатирани грешки. В протокола е посочено, че при софтуерно четене е установена външна намеса в тарифната схема на електромера. Установено е наличие на преминала енергия през тарифа Т3, която не е визуализирана на дисплея.

Видно от приетото по делото становище за начисление на електрическа енергия, „Енерго-Про Продажби” АД, за периода от 24.01.2018г. до 23.01.2019г. е начислило допълнително количество електроенергия в размер на 23590кВтч., след софтуерен прочит на паметта на СТИ, при което е установено точното количество неотчетена ел. енергия, като за обекта за потребление на ищеца е издадена фактура за сумата от 4544.32 лв. с ДДС, представляваща стойността на служебно начислено количество ел. енергия за същия период.

От заключението на СТЕ, изслушано в о.с.з., проведено на 19.06.2020г., се установява, че към датата на извършване на проверката, процесният електромер е бил в метрологична годност. Вещото лице посочва, че съществуват данни за неправомерно вмешателство в софтуера на процесния СТИ, извършено чрез софтуерно претарифиране по отделните регистри чрез въздействие по отделните регистри и по-конкретно в тарифната схема, тъй като при монтажа електромерът е настроен да отчита консумираното количество ел. енергия само по две тарифи. Установява се, че схемата на свързване на СТИ с електрозахранващата мрежа не е променена. В о.с.з. експертът сочи, че не може да се установи от кой момент е започнало натрупването на количеството ел. енергия в невизуализирания регистър и в кой часови диапазон, като размерът е изчислен чисто математически.

С оглед така установеното от фактическа страна, настоящият състав стигна до следните правни изводи:

Предявен е отрицателен установителен иск, а именно, че ищецът не дължи на ответника процесната сума, представляваща стойността на служебно начислена електроенергия, за извършена корекция на сметка при неизмерване или неправилно/неточно измерване на електрическа енергия, на основание чл. 124, ал. 1 ГПК.

Съобразно правилата за разпределение на доказателствата тежест в процеса, в тежест на ответника е да установи, че е извършил проверка на електромера на ищеца, при която е установено, че същият не отчита точно потребената електрическа енергия, както и, че проверката е извършена законосъобразно и в съответствие с Общите условия, че е извършил корекция на сметката на абоната и е начислил сумата, предмет на иска, в правилен размер.

С приемането на разпоредба на чл. 98а, ал. 2, т. 6 от ЗЕ / с § 83, т. 1, б. „г” от Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката /обнародван в ДВ бр. 54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г./, се въвежда изискване в Общите условия, при които крайният снабдител продава електрическа енергия, да се съдържа ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция по сметка съгласно правилата на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ. С оглед на което се налага извода, че с това изменение на ЗЕ е въведено законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиента при доказано неточно отчитане на потребената електрическа енергия, ако е изпълнено задължението по чл. 98а, ал. 2, т. 6 и чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ за предвиждане в Общите условия на договорите на ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка и на правила за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия и за извършване на корекция на сметките за предоставената електрическа енергия.

В съдебната практика, постановена след изменението /Решение № 115 от 20.05.2015 г. по гр.д. № 4907/2014 г. на ГК, IV г.о.; Решение № 111 от 17.07.2015 г. по т.д. № 1650/2014 г. на ТК, I т.о.; Решение № 173 от 16.12.2015 г. по т.д. № 3262/2014 г. на ВКС, ТК, II т.о. и Решение № 203/15.01.2016 г. по т.д. № 2605/2014 г. I т.о. на ВКС/ се приема, че със ЗИД на Закона за енергетиката (ДВ бр. 54/2012 г.- в сила от 17.07.2012 г.) е въведено законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиент при доказано неточно

отчитане на потребената ел.енергия, ако е изпълнил задълженията си по чл. 98а, ал. 2, т. 6 и по чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ, т.е. само при предвиждане в общите условия на договорите на ред за уведомяване на клиента, че има основание за корекция и при налични правила за измерване на количеството /ПИКЕЕ/. Законодателят е вменил изрично в задължение на електроразпределителното дружество да създаде посочените правила за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/ със съответното съдържание на новата законова уредба въведена с изменението на Закона за енергетиката (ДВ бр.54/2012 г. - в сила от 17.07.2012 г.), както съответно и общи условия на договорите с крайния потребител на ел.енергия, предвиждащи ред за уведомяване на клиента при наличие на основание за корекция.

Общозвестно е, че с Решение № 1500 от 06.02.2017 г. на ВАС по адм. д. № 2385/2016 г., 5-членен с-в, ПИКЕЕ са отменени, поради допуснати съществени нарушения на процедурата по тяхното приемане, с изключение на чл. 48 - чл. 51. Съгласно чл. 195, ал. 2 от АПК, правните последици, възникнали от подзаконов нормативен акт, който е обявен за нищожен или е отменен като унищожаем, се уреждат служебно от компетентния орган в срок не по-дълъг от три месеца от влизането в сила на съдебното решение. В случая компетентен орган по смисъла на цитираната разпоредба се явява Комисията по енергийно и водно регулиране (КЕВР), която съобразно нормата на чл. 83, ал.1, т.6 от ЗЕ има правомощия да приема правилата за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, както и създаването, поддържането и достъпа до база данни с регистрацията от средствата за търговско измерване. Доколкото към настоящия момент Комисията не е приела нови Правила на мястото на отменените норми, то тя не е изпълнила вмененото □ с нормата на чл. 195, ал. 2 от АПК задължение да уреди последиците от отмяна на подзаконовия нормативен акт. Предвид изложеното следва да се приеме, че липсва приложим материален закон, в съответствие с който да бъдат установявани случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, тъй като с решението на ВАС е отменена включително нормата на чл. 47 от ПИКЕЕ, която определя редът, по който се извършват проверките на СТИ. Липсващата нормативна уредба не може да бъде заместена по аналогия с правни норми съществуващи в други източници на правото, тъй като съгласно чл. 1 от ЗЕ процесните обществени отношения се уреждат именно със специалния закон. Да се приеме обратното на практика означава, както субектите, за които Правилата са създавали права и задължения, така и съдът в производство като настоящото, да заобиколят ефекта на решението на административния съд за преустановяване занапред действието на съответните правни норми поради отричане на юридическата им сила. Следва да се отбележи също, че съгласно чл. 83, ал.2, изр.2 от ЗЕ процесните Правила се приемат от КЕВР, но по предложение на енергийните предприятия. Следователно последните не могат да се ползват от собственото си бездействие да запълнят съществуващата към момента нормативна празнота на обществените отношения като процесното.

Предвид горното и с оглед действието за напред на решението на Петчленния състав на ВАС, съдът приема, че към момента на проверката на средството за търговско измерване-23.01.2019г., не е съществувал приложим материален закон за извършването □. Следователно правото на ответника – въззивник да начисли исковата сума въз основа на констатациите от проверката извършена на тази дата следва да се отрече изцяло.

В случай, че се възприеме, че според диспозитива на горепосоченото решение, обжалваният акт №12897/01/12/2015г. е обезсилен в частта, с която се отменят чл. 48, чл. 49, чл. 50 и чл. 51 от Правилата, то се налага изводът, че последните материално-правни норми

запазват действието си, т.е. законната възможност на енерго-снабдителното дружество да извършват едностранни корекция по този ред продължава да съществува, тъй като Правилата не са обезсилени или отменени в тази част. Четирите цитирани разпоредби обаче също са отменени с Решение №2315 от 21.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3879/2017 г., IV о., докладчик председателят Аделина Ковачева, влязло в сила от деня на обнародването му в ДВ- 23.11.2018г. Следователно към датата на проверката, извършена на 23.01.2019г. също не са били действащи.

Съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 6 от Закона за енергетиката /в редакцията ѝ след измененията в ДВ, бр. 38 от 08.05.2018г./, устройството и експлоатацията на електроенергийната система се осъществява съгласно норми, предвидени в правилата за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително реда и начините за преизчисляване на количеството електрическа енергия при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия или за която има измерени показания в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване, реда и начина за обслужване на средствата за търговско измерване, както и създаването, поддържането и достъпа до регистрираните от тези средства база данни.

С измененията на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ с ДВ, бр. 41 от 21.05.2019 г. в разпоредбата отново фигурира възможността за корекция при измерени показания в невизуализиран регистър на СТИ.

Доколкото към настоящия момент разпоредбите на Правилата за измерване на количеството електрическа енергия, приети от ДКЕВР с Протокол № 147/14.10.2013 г. /ДВ, бр. 98 от 12.11.2013 г./, са отменени изцяло с Решение № 1500/06.02.2017 г. на ВАС по адм.д. № 2385/2016 г. и Решение № 2315/2018 г. на ВАС, то настоящият състав приема, че изменението на разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ касае ПИКЕЕ, които КЕВР издава и обн. в ДВ, бр. 35 от 30.04.2019 г., в които вече фигурира ред за преизчисляване на количеството електрическа енергия, за която има измерени показания в невизуализиран регистър /чл. 1, ал. 1, т. 7, чл. 47, ал. 1, чл. 55/. Съответствието им с нормативната уредба тепърва ще подлежи на проверка от компетентните органи.

В заключение следва да се отбележи, че към дата на извършване на проверката - 23.01.2019г. липсват действащи ПИКЕЕ, съответно основание и процедура които да уреждат реда и начините на преизчисляване при неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, за която има измерени показания в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване. Извършените от ответника в тази връзка действия към този момент не са изрично регламентирани, поради което и не са основани на закона. Въпреки, че законовият текст, който предвижда коригирането на сметката по определена методика не е отменен, то след отмяната на ПИКЕЕ, които уреждат процедурата за констатиране на отклоненията в нормалното отчитане, е изключена възможността за прилагането му. Доколкото законодателят не е предвидил друг ред, освен този по ПИКЕЕ, по който да се извърши проверката и коригирането на сметката, то доставчикът няма правомощия да извършва такива действия и извършването им няма юридическа стойност. Този извод се налага и предвид строгата регулация и държавен контрол над енергийния сектор с цел да бъдат защитени потребителите от неправомерни действия на монополистите.

Съгласно чл. 195, ал. 2 АПК, правните последици, възникнали от подзаконов нормативен акт, който е обявен за нищожен или е отменен като унищожаван, се уреждат служебно от компетентния орган в срок не по-дълъг от три месеца от влизането в сила на съдебното решение. В случая компетентен орган по смисъла на цитираната разпоредба се

явява Комисията по енергийно и водно регулиране (КЕВР), която съобразно разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ има правомощия да приема правилата за измерване на количеството електрическа енергия. След изтичането на срока по чл. 195, ал. 2 АПК Комисията издаде нови ПИКЕЕ /обн., ДВ, бр. 35 от 30.04.2019г./, като в § 2 от ПЗР предвиди, че процедурите по преизчисляване на количество електрическа енергия, уведомяване, фактуриране и уреждане на финансовите отношения с клиентите, които са започнали въз основа на констативни протоколи, съставени до влизане в сила на тези правила, се довършват по реда, действал към датата на съставяне на констативния протокол, като в случаите на съставените след 01.07.2018 г. констативни протоколи се взема предвид и действащата прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологичния разход на операторите на съответните мрежи, определена от Комисията за енергийно и водно регулиране. Предвид изложеното следва да се приеме, че в настоящия случай, доколкото процесният констативен протокол е съставен след отмяната на приложимите разпоредби от ПИКЕЕ /отм./, то липсва приложим материален закон, в съответствие с който да бъдат установявани случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, тъй като с решението на ВАС е отменена включително разпоредбата на чл. 47 ПИКЕЕ, която определя редът, по който се извършват проверките на СТИ. Липсващата нормативна уредба не може да бъде заместена по аналогия с правни норми съществуващи в други източници на правото, тъй като съгласно чл. 1 ЗЕ процесните обществени отношения се уреждат именно със специалния закон. Да се приеме обратното на практика означава, както субектите, за които Правилата са създавали права и задължения, така и съдът в производство като настоящото, да заобикалят последиците на решението на административния съд за преустановяване занапред действието на съответните правни норми поради отричане на юридическата им сила.

От друга страна, влезлите в сила на 30.04.2019г. нови ПИКЕЕ не могат да намерят приложение, тъй като не са били действащи към момента на извършване на проверката – 23.01.2019г.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че към датата на проверката и коригирането на сметката на ищеца за ответника не е съществувало законово основание за това.

По изложените съображения, настоящият състав намира предявеният отрицателен установителен иск за основателен. Обжалваното първоинстанционно решение е правилно и следва да се потвърди изцяло.

С оглед изхода на спора въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна разносните извършени в хода на въззивното производство в размер на 550.00 лв. адвокатско възнаграждение, за които са представени списък и доказателства за плащане. Обективизираното от въззивника възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 от ГПК е несъстоятелно, доколкото същата тази страна, която е направила възражението, сама е оценила високо фактическата и правна сложност на делото като е уговорила и изплатила на своя процесуален представител адвокатско възнаграждение в размер на 1308.00 лева с ДДС, а фактическата и правна сложност на делото е еднаква за двете страни в процеса – в този смисъл е и Определение № 3 от 5.01.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 7153/2014 г., IV г. о., ГК.

Водим от горното, настоящият състав на Варненския окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №2954/08.07.2020г., постановено по гр. дело

№18468/2019 г. по описа на ВРС, 50-ти състав.

ОСЪЖДА „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ” АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление гр. Варна, „Варна Тауърс –Г“, бул. „Владислав Варненчик” 258, ДА ЗАПЛАТИ на А. Ж. А. , ЕГН *****, с адрес гр. Варна, ж.к. „Възраждане“ бл. 57, вх. 3, ап. 81,, сумата от 550.00 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща сторени съдебно-деловодни разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____